

ва, съ които ся въздава честь на раздны святители, изъ рѣкописы много стары (ѿ 11 или 12 столѣтіе) и съ изречено надписаніе: *Епископа Климента Славенскаго*; б) похвала на с. Климента папа Римскій, на когото е моците намѣрилъ въ Таврійѣ с. Константинъ и ги занѣсалъ въ Римъ и тамъ ги положилъ; (весма е вѣроятію, чие и горенаведеното извѣстіе: *какъ съ сирѣчь намѣрени моците* на с. Климента Римскій, ѿ очевидный свидѣтель, ѿ нашъ Климента списано, които е безъ сяко сумнѣніе былъ другаръ Константиновъ, когато е той пѣтовалъ за въ козаріѣ, и който е и тва свое имя, както ми ся чини, за честь и почитаніе къмъ свѣтый Климента Римски въ монашескіѣтъ чинъ пріялъ); в) похвала на с. Константина и Меѳодія на различни рѣкописы въ Москвѣ, въ Рилскіѣтъ манастиръ и при г. Михановича въ Измиръ; (мени ся чини чи е и онова пространното найстаро житіе на с. Константина ѿ Климента В. написано, което е, кактоса види, Руските списатели до сега избѣгло.) 13). — Г. В. М. ундолски трудися въ Москвѣ да издаде на свѣтъ тья скѣпоцѣнни спомяницы, зацото е нѣму тоя честитый задаткъ ѿ царското исторійно древностно съдружество наложенъ. — До сега сѣмъ из-